

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies tertius et quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

Caput XIV. De patientia ipsius, et transitu mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72907)

A insignibus decorari *y*. Jam in principio tuæ conversionis Crucifixi visio compassivi doloris gladio mentaliter te transfigens, sed et auditus vocis de cruce, tanquam de throno Christi sublimi, et secreto propitiatorio, procedentis *z* (juxta quod tuo sacro firmasti eloquio) vera indubitanter fuisse creduntur. Jam in tuæ conversionis progressu et crucem, quam vidit frater Silvester ex ore tuo mirabiliter procedentem *aa*, et gladios in crucis modum tua viscera transfigentes *bb*, quos sacer vidit Pacificus, teque secundum Crucis figuram in aëre sublevatum, cum de crucis titulo sanctus prædicabat Antonius *cc*; juxta quod prospexit angelicus vir Monaldus, non phantastica visione, sed revelatione fuisse cælica conspecta, vere creditur et firmatur. Jam denique circa finem, quod simul tibi ostenditur et sublimis similitudo Seraph, et humilis effigies Crucifixi, interius te incendens, et exterius te consignans, tanquam alterum angelum ascendentem ab ortu solis *dd*, qui signum in te habes Dei vivi, et prædictis dat firmitatem fidei, et ab eis accipit testimonium veritatis.

et ad eam per
sex alias ap-
paritiones ab
illo perven-
tum.

B 204 Ecce jam septem apparitionibus crucis Christi, in te, et circa te, secundum ordinem temporum mirabiliter exhibitis et monstratis, quasi sex gradibus, ad istam septimam, in qua finaliter requiescis, pervenisti. Christi namque crux in tuæ conversionis primordio tam proposita, quam assumpta *; et dehinc in conversationis progressu per vitam probatissimam bajulata, in te ipso continue, et in exemplum aliis demonstrata, tanta certitudinis claritate ostendit, Euangelicæ perfectionis apicem te finaliter conclusisse, ut demonstrationem hanc Christianæ sapientiæ, in tuæ carnis pulvere exaratam, nullus vere devotus abiciat, nullus vere fidelis impugnet, nullus vere humilis parvipendat; cum sit vere divinitus expressa, et omni acceptione condigna.

ANNOTATA.

a *Geneseos cap. 28, v. 12.*
b *Igitur anno Christi 1224; nam 1226 obiit.*
c *Incipiebat hoc jejuniū a festo Assumptionis beatissimæ Virginis Mariæ, protrahaturque usque ad festum Dedicationis S. Michaelis archangeli, ut supra dictum est num. 126.*

d *Ex Proverbiorum cap. 23, v. 27.*
e *Apud Celanensem in Vita num. 95 legitur Sanctus ipsemet librum aperuisse. Verisimile est, Bonaventuram hoc adjunctum ab aliis Sancti sociis accepisse.*

f *Ex Cantorum cap. 8, v. 6 et 7.*
g *S. Bonaventuræ præverant Tres Socii, qui in Appendice num. 69 aiunt, id factum esse quodam mane circa festum Exaltationis sanctæ Crucis. Celebratur hoc festum die 14 Septembris. Cum vero nullus veterum diem ipsum impressorum stigmatum determinaverit, non eadem est recentiorum de eodem opinio, de quibus consule Commentarium prævium num. 390 et sequenti. Ceterum festum Impressionis sacrorum stigmatum annuo Officio in Ecclesia recollitur die 17 ejusdem mensis Septembris.*

h *Speraverat scilicet ex trina apertione libri Evangeliorum (ut num. 190 dictum est) S. Franciscus, fore ut pro Christi fide occideretur.*

i *Hic idem videtur cum illo Illuminato, qui supra num. 154 dicitur cum S. Francisco ad Soldanum Egypti accessisse.*

k *Isaïæ cap. 24, v. 16.*
l *Soluse biographis Bonaventura tradidit, S. Franciscum hæc aliquibus fratribus, quos sacra stigmata tamen latere non poterant, revelasse, haud dubie edoctus ab ipsius Sancti Sociis, quos consuluit. Et sane, nisi Franciscus revelasset, quis scire potuisset apparitionem Seraphini, quam nemo præter ipsum legitur vidisse? Verisimilimum tamen est, paucos illos socios, quibus revelaverat, secretum servasse, quamdiu Sanctus supervixit.*

m *Hoc certe malo cum S. Bonaventura suspicari, Octobris Tomus II.*

quam cum compilatore Speculi Vitæ S. Francisci et Sociorum credere, promissum tunc fuisse S. Franciscum fore, ut post obitum in die natalitii sui, singulis annis ad purgatorium descendens, omnes Trium Ordinum, quos instituerat, animas inde educeret in paradysum; hocque ab ipso Francisco post mortem suam, habitu peregrini fratris Minoris alteri Minori apparente, aliquando revelatum fuisse; ut legitur in ejusdem Speculi editione Metensi fol. 98 verso, et in Bosquieriana centuria secunda cap. 12.

n *Reate, incolis Rieti, civitas episcopalis est ditionis Pontificiæ in Umbria, uti alibi jam annotavi. Hinc provincia Reatina.*

o *In Waddingo desunt ista: Suo loco posterius adnotandis. Adnotantur autem infra cap. 16, § 1.*

p *Sacra Francisci stigmata a testibus oculatis fide dignissimis probata fuisse, diserte etiam asseruit Gregorius IX Papa in litteris super hoc argumento datis, quas vide in Commentario prævio § 25.*

q *Waddingus in Annalibus ad annum 1228, num. 78 nominat aliquot Cardinales, qui hujusmodi hymnos et prosas de S. Francisco scripserunt, quorum etiam apud me fiet mentio in Gloria posthuma.*

r *Hic Alexander IV sacra illa stigmata etiam litteris editis confirmavit, in quibus non immerito visus est S. Antonino innuisse, sese eadem propriis oculis vidisse. Ad Commentarium prævium num. 379 et sequenti; ubi etiam, se illa palpasse manibus suis, verisimiliter insinuat.*

s *Infra cap. 13.*
t *Nimirum Elias, ut habet Celanensis in Vita num. 95.*

u *Simile quid de fratre Ruffino narrat Celanensis loco mox citato.*

x *Ita etiam Surius: at codex noster Ms. cum editionibus Vaticana et Waddingiana rectius habent: Inveniebant ea sanguine rubricata, nempe femoralia et tunicam; præmisit enim S. Bonaventura num. 195 de sacro lateris vulnere: Sæpe sanguinem sacrum effundens, tunicam et femoralia respergebat.*

y *Adi hujus Vitæ num. 9.*
z *Vide ibidem num. 12 et 13.*
aa *Ibidem num. 50.*
bb *Ibidem num. 50.*
cc *Ibidem num. 55.*
dd *Lege Prologum huic Vitæ præfixum num. 2.*

CAPUT XIV.

De patientia ipsius, et transitu mortis.

Christo jam igitur cruci confixus Franciscus, tam carne quam spiritu, non solum Seraphico amore ardebat in Deum, verum etiam sitiēbat cum Christo crucifixo multitudinem salvandorum. Faciebat proinde, quoniam propter excrescentes in pedibus clavos ambulare non poterat, corpus emortuum per civitates et castra circumvehi, ut ad crucem Christi ferendam ceteros animaret. Fratribus quoque dicebat: Incipiamus, fratres, servire Domino Deo nostro, quia usque nunc parum profecimus *a*. Flagrabat etiam desiderio magno ad humilitatis redire primordia, ut leprosis, sicut a principio, ministraret; corpusque jam præ labore collapsum revocaret ad pristinam servitutem. Proponebat, Christo duce, se facturum ingentia, et fatiscens membris, spiritu fortis et fervidus, novo sperabat certamine de hoste triumphum. Neque enim languor vel desidia locum habet, ubi amoris stimulus semper ad majora perurget. Tanta autem in eo carnis ad spiritum erat concordia, tanta obedientiæ promptitudo, quod, cum ille ad omnem niteretur sanctitatem pertingere, ipsa non solum non repugnaret, sed præcurrere niteretur.

206 Ut autem Viro Dei cumulus meritorum accresceret, quæ omnia vere in patientia consummantur; cœpit infirmitatibus multimodis laborare tam

Fracto corpore, non animo ad perfectiora semper emittitur:

F

a

corporis infirmitates fert patientissime, graviter,

AUCTORE
S. DONAVEN-
TURA.

b

graviter, ut vix in eo membrum aliquid remaneret absque ingenti passionis dolore. Ad hoc tandem per varias et diuturnas ac continuas ægritudines deductus est, ut, consumptis jam carnibus, quasi sola cutis ossibus cohereret. Cumque duris corporis angeretur doloribus, illas suas angustias non pœnarum censebat nomine, sed sororum *b*. Cum autem semel gravius solito dolorum urgeretur aculeis, quidam frater simplex dixit ad eum: Frater, ora Dominum, ut mitius tecum agat: manum enim suam plus debito super te gravare videtur.

pluresque, si
Deoplaceat, sibi infligi precatur.

B

Instantis mor-
tis præcius ad
S. Mariam de
Portiuncula
portatur,

c

207 Quo audito, Vir sanctus cum ejulato exclamans, ait: Nisi noscerem in te simplicem puritatem, tuum ex nunc abhorrerem consortium, qui ausus fueris circa me divina iudicia reprehensibilia judicare. Et licet totus esset attritus gravis prolixitate languoris, projiciens se in terram, ossa debilia duro casu collisit. Et deosculans humum, Gratias, inquit, tibi ago, Domine Deus, de omnibus his doloribus meis, teque, mi Domine, rogo, ut centuplum, si tibi placuerit, addas: quia hoc erit mihi acceptissimum, ut alligens me dolore, non parcas, cum tuæ sanctæ voluntatis adimpletio sit mihi consolatio superplena. Videbatur propterea fratribus, quod quasi alterum Job viderent, cui cum languor cresceret carnis, crescebat simul et vigor mentis.

d

208 Ipse autem obitum suum longe ante præscivit *c*, dieque transitus imminente, dixit fratribus, sui corporis tabernaculum deponendum in proximo, quemadmodum sibi fuerat revelatum a Christo. Cum itaque per biennium ab impressione sacrorum stigmatum, anno videlicet a sua conversione vigesimo *d*, multis fuisset angustiantium infirmitatum probativis tusionibus conquadratus, tanquam lapis in supernæ Hierusalem ædificio collocandus, et tanquam ductile opus sub multiplici tribulationis malleo ad perfectionem adductus, ad sanctam Mariam de Portiuncula se portari poposcit *e*, quatenus, ubi acceperat spiritum gratiæ, ibi redderet spiritum vitæ.

e

ubi nudus hu-
mi jacens, ac
deinde tunica
ex obedientia
tectus,
* Vatic. malo:
omni languori

209 Quo cum fuisset perductus, ut veritatis exemplo monstraret, quod nihil erat illi commune cum mundo, in illa infirmitate tam gravi, quæ omnem languorem * conclusit, super nudam humum se totum nudatum in spiritus fervore prostravit, quatenus hora illa extrema, in qua poterat adhuc hostis irasci, nudus luctaretur cum nudo. Decubans sic in terra, saccina veste deposita, faciem solito more levavit in cælum, et intendens illi gloriæ totus, manu sinistra dextri lateris vulneris, ne videretur, obtexit, et ait ad fratres: Ego, quod meum est, feci: quod vestrum est, Christus edoceat. Illacrymantibus autem sociis Sancti, qui miro fuerant compassionis telo percussi *, unus ex eis, quem Vir Dei guardianum suum esse dicebat *f*, votum ipsius divina inspiratione cognoscens, festinus surrexit, et acceptam cum chorda * et femoralibus tunicam Pauperulo Christi obtulit, dicens: Hæc tibi, tanquam pauperi commodo, et tu illa suscipias obedientiæ sanctæ mandato.

* Ms. percussi

f

* Sur. chordula

210 Gaudet ex hoc Vir sanctus, et jubilat præ lætitia cordis *, quoniam fidem tenuisse dominæ paupertati usque in finem se vidit, palmasque levans ad cælum, Christum suum magnificat, pro eo, quod exoneratus ab omnibus liber vadit ad ipsum. Fecerat enim hæc omnia paupertatis zelo, ut nec habitum quidem vellet habere, nisi ab alio commodatum. Voluit certe per omnia Christo crucifixo esse conformis, qui pauper et dolens et nudus in cruce pependit. Propter quod et in principio conversionis suæ nudus remansit coram antistite *g*, et in consummatione vitæ nudus voluit de mundo exire, fratribusque sibi assistentibus in obedientia caritatis injunxit, ut, cum viderent, eum jam esse defunctum, per tam longum spatium nudum super humum jacere permitterent quo * unius milliarum tractum suaviter quis perficere posset. O vere Christianissimum Virum! qui et vivens Christo

mandat, ut post obitum certo tempore nudus relinquatur,

* Wadd. jebilat præsentia cordis

g

* al. quod

viventi, et moriens morienti, et mortuus mortuo. D perfecta esse studuit imitatione conformis, et expressa promeruit similitudine decorari.

211 Hora denique sui transitus propinquante, fecit, fratres omnes existentes in loco ad se vocari, et eos consolatoris verbis pro sua morte demulcens, paterno affectu ad divinum est hortatus amorem. De patientia et paupertate, et sanctæ Romanæ Ecclesiæ fide servandis sermonem protraxit, ceteris institutis sanctum Evangelium anteponebat. Circumsedentibus vero omnibus fratribus, extendit super eos manus, in modum crucis brachiis cancellatis, pro eo quod hoc signum semper amabat, et omnibus fratribus tam presentibus quam absentibus in Crucifixi virtute ac nomine benedixit. Insuper et adjecit: Valet, filii omnes, in timore Domini, et permanete in eo semper. Et quoniam futura tentatio et tribulatio appropinquet, felices, qui perseverabunt in his, quæ cœperunt; ego vero ad Deum propero, cujus gratiæ vos omnes commendo.

hortatur fra-
tres, eisque
bene precatur
ac vale dicit,

212 Saavi hujusmodi admonitione completa, jussit Deo Vir carissimum Evangeliorum sibi codicem apportari, et Evangelium secundum Joannem, quod incipit ab eo loco, ANTE DIEM FESTUM PASCHÆ *h*, sibi legi poposcit. Ipse vero, prout potuit, in hujus psalmi vocem erupit: VOCE MEA AD DOMINUM CLAMAVI, VOCE MEA AD DOMINUM DEPRECATUS SUM; et ad finem usque complevit: ME, inquit, EXPECTANT JUSTI, DONEC RETRIBUAS MIHI *i*. Tandem cunctis in eum completis mysteriis, anima illa sanctissima carne soluta, et in abyssum divinæ claritatis absorpta, beatus Vir obdormivit in Domino.

oransque san-
cte moritur:

h

i

215 Unus autem ex fratribus et discipulis ejus vidit animam illam beatam, sub specie stella præfulgidæ, a candida subvectam nubecula super aquas multas in cælum recto tramite sursum ferri *k*, tanquam sublimis sanctitatis candore prænitidam, et cælestis sapientiæ simul et gratiæ ubertate repletam, quibus Vir sanctus promeruit locum introire lucis et pacis, ubi cum Christo sine fine quiescit. Minister quoque fratrum in Terra Laboris *l* tunc erat frater Augustinus, vir utique sanctus et justus, qui in hora ultima positus, cum jam diu perdidisset *m* loquelam, audientibus, qui astabant, subito clamavit et dixit: Expecta me, Pater, expecta; ecce jam venio tecum. Quærentibus fratribus et admirantibus multum, cui sic loqueretur, audacter respondit: Nonne videtis patrem nostrum Franciscum, qui vadit ad cælum? Et statim sancta ipsius anima migrans a carne * Patrem est sequuta sanctissimum *n*.

et duobus Fra-
tribus apparet
in gloria,

k

l

m

214 Episcopus Assisinas * ad oratorium S. Michaelis in monte Gargano *o* tunc temporis peregrinationis causa perrexerat, cui B. Franciscus apparens nocte transitus sui, dixit: Ecce, relinquo mundum, et vado ad cælum. Mane igitur surgens episcopus sociis narravit, quæ vidit, et Assisium rediens, cum solite perquisisset, certitudinaliter comperit, quod ea hora, qua sibi per visionem innotuit, beatus Pater ex hoc mundo migravit. Alaudæ, aves lucis amicæ, et crepusculorum tenebras horrescentes, hora transitus sancti Viri, cum jam esset noctis sequituræ crepusculum *p*, venerunt in multitudine magna super tectum domus; et diu cum insolita quadam jubilatione rotantes, gloriæ Sancti, qui eas ad divinas laudes invitare solitus erat, tam jocundum, quam evidens, testimonium perhibebant *q*.

* Wadd. a corpore

n

et absentis
episcopi Assi-
siani Vale di-
cit: alaudæ
mortuo gratulan-
tantur.

o

* Ms. Assisinas

p

q

ANNOTATA.

a Hoc fratribus datum monitum hic prætermisit Waddingus.

b Hinc usque ad verba illa, circa finem sequentis numeri posita: Videbatur propterea omisit Waddingus.

c Præsciverat hoc ante biennium, teste Celanensi in Vita prima, num. 109.

d Id est, Christi 1226.

e Ex

A e Ex palatio episcopali Assisiensi, ad quod ex cella Cortonensi delatus fuerat, ut tradit Celanensis in Vita prima lib. II, cap. 5, ubi et cap. 2 plura de illius infirmitate, curaque medendi adhibita legere est.

f Nota hinc, fratrem illum non fuisse vere guardianum seu superiorem S. Francisci, qui supremam Ordinis praelaturam nunquam deposuisse videtur; sed prorsus spontaneam fuisse istam sancti Viri obedientiam, qui, ne hujus virtutis merito careret, sponte parebat subdito, quem pro guardianum suo habebat.

g Vide hanc vitam supra num. 19 et 20, et Annotata ibidem.

h Joannis cap. 15, § 1.

i Psalm. 144.

k Consentunt fere Celanensis in Vita prima num. 110, et Tres Socii in Appendice num. 68.

l Terra Laboris, incolis la Terra di Lavoro, provincia regni Neapolitani est in ora maris Tyrrheni, uti alibi jam monui.

m In codice nostro Ms.: Cum diu jam pridem amississet.

n Hanc apparitionem, uti et sequentem, e biographis solus Bonaventura annotavit.

o Mons Garganus, Italice il monte Gargano, et il monte S. Angelo, mons regni Neapolitani est in Apulia Daunica, ubi sanctus archangelus Michael ecclesiam habet, sua apparitione, et fidelium peregrinationibus celebrem. Erat autem laudatus episcopus Assisiensis idem ille Vido vel Guido, coram quo S. Franciscus bonis omnibus quondam cesserat.

B p Obiit igitur S. Franciscus vespere post occasum solis; quod diei tempus cum more Italico ad sequentem diem referatur, a scriptoribus dicitur idem Sanctus obiisse quarto Nonas Octobris in die Dominico, cum secundum nostrum communioremque Europaeum loquendi modum obierit tertio Nonas Octobris in Sabbato. Consule Commentarium prævium § 29, ubi etiam de anno mortis, supremaque Sancti aetate actum est.

q Haec quoque de claudarum applausu nullus e biographis nostris praeter S. Bonaventuram tradidit.

CAPUT XV.

De canonizatione ipsius, et translatione corporis sacri a.

In sanctissimi Viri corpore

Franciscus igitur, Servus et amicus Altissimi, Ordinis Minorum fratrum institutor et dux, paupertatis professor, patientiae forma, veritatis praeco, sanctitatis speculum, et totius Evangelicae perfectionis exemplar, superna praeventus gratia, ordinato progressu ab infimis pervenit ad summa. Hunc Virum mirabilem, utpote paupertate praevivitem, humilitate sublimem, mortificatione vividum, simplicitate prudentem, omnique morum honestate conspicuum, quem in vita Dominus mirabiliter effecerat clarum, in morte fecit incomparabiliter clariorum. Beato namque Viro migrante a saeculo, spiritus ille sacer domum aeternitatis ingrediens, fontisque vitae haustu plenario gloriosus effectus, expressa quaedam in corpore futurae gloriae signa reliquit, ut caro illa sanctissima, quae crucifixa cum vitis in novam jam creaturam transierat, et passionis Christi effigiem privilegii singularitate praerferret, et novitate miraculi resurrectionis speciem praemonstraret.

conspiciuntur quinque stigmata caroque candida ac mollis,

216 Cernebantur quidem in membris illis felicibus clavi, ex ejus carne virtute divina mirifice fabrefacti, sicutque carni eidem innati, quod, dum a parte qualibet premerentur, protinus, quasi nervi continui et duri, ad partem oppositam resultabant. Inventa quoque fuit patentius in ipsius corpore, non inlicita humanitus neque facta, plaga vulneris lateralis, instar vulnerati lateris Salvatoris, quod redemptionis et regenerationis b humanae in ipso Redemptore nostro protulit Sacramentum. Erat autem similitudo clavorum nigra quasi ferrum; vulnus autem lateris rubeum, et ad orbic-

b

laritatem quandam carnis contractione * reductum * rosa quaedam pulcherrima videbatur. Caro vero ipsius reliqua, quae prius tam ex infirmitate, quam ex natura, ad nigredinem declinabat, candore nimio renitescens, illius secundae stolae pulchritudinem praetendebat. Membra ipsius adeo mollia et tractabilia se praebant palpatibus, ut conversa viderentur in teneritudinem puerilis aetatis, et quibusdam cernebantur evidentibus signis innocentiae decorata e.

217 Cum igitur in candidissima carne clavi nigrescerent, plaga vero lateris, ut vernans roseus flos, ruberet; mirandum non est, si tam formosa et miraculosa varietas jocunditatem et admirationem contuentibus ingerebat. Lacrymabantur filii pro subtractione tam amabilis Patris; sed et non modica perfundebantur laetitia, dum deosculabantur in eo signacula summi Regis. Miraculi novitas plantum vertebat in jubulum, et intellectus rapiebat indaginem in stuporem. Erat quippe tam insolitum, tamque insigne spectaculum contuentibus omnibus et firmamentum fidei, et incitamentum amoris; audientibus vero admirationis materia, et excitatio desiderii ad videndum. Audito siquidem transitu Patris *, et fama diffusa miraculi, accelerans populus confluebat ad locum, ut id cernebant oculis carnis, quod a ratione dubium omne repelleret, et affectioni gaudium cumlaret.

218 Admissi sunt igitur Assisinas civis quamplurimi ad stigmata illa sacra contemplanda oculis, et labiis osculanda. Unus autem ex eis miles d, litteratus quidam * et prudens, Hieronymus nomine, vir utique famosus et celebris, cum de hujusmodi sacris signis * dubitasset, essetque incredulus, quasi Thomas, ferventius et audacius coram fratribus et aliis civibus movebat clavos, Sanctique manus, pedes, latus manibus propriis contrectabat; ut, dum vulnere Christi veracia illa signa palpando contingeret, et de sui et omnium cordibus omnis dubietatis vulnus amputaret. Propter quod et ipse inter alios hujus veritatis, tam certitudinaliter agnitae, testis constans postmodum effectus est, et tactis sacro-sanctis, juramento firmavit. Fratres autem et filii, qui vocati fuerant ad transitum Patris, cum omni multitudine populorum noctem illam, in qua almus Christi Confessor decessit, sic divinis laudibus dedicarunt, ut non defunctorum exsequiae, sed angelorum excubiae viderentur.

219 Mane autem facto, turbae, quae conveniant, acceptis arborum ramis, et cereorum multiplicatis luminibus, cum hymnis et canticis sacrum corpus ad civitatem Assisii detulerunt. Transeuntes vero per ecclesiam S. Damiani, in qua virgo illa nobilis Clara, nunc gloriosa in caelis, tunc inclusa, cum virginibus morabatur; ibique aliquantulum subsistentes, sacrum corpus, margaritis caelestibus insignitum, videndum et osculandum sacris illis virginibus obtulerunt e. Pervenientes denique ad civitatem cum jubilo, pretiosum thesaurum, quem portabant, in ecclesia sancti Georgii cum omni reverentia condiderunt. In eo siquidem loco Puerulus litteras didicit, ibique postmodum primitus praedicavit; postremo ibidem locum primum quietis accepit. Transiit autem venerabilis Pater ex hujus mundi naufragio anno Dominicae Incarnationis millesimo ducesimo vigesimo sexto, quarto Nonas Octobris, die Sabbati in sero, sepultus in die Dominico. f.

220 Caepit autem Vir beatus continuo, divinae faciei superirradiante respectu, magnis et multis coruscare miraculis, ut sublimitas sanctitatis ejus, quae, ipso vivente in carne, ad morum directionem per exempla perfectae justitiae innotuerat mundo, illo jam regnante cum Christo, ad omnem fidei firmitatem per miracula divinae potentiae comprobaretur e caelo. Cumque in diversis orbis partibus gloriosa ejus miracula, largaque per ipsum impetrata beneficia, plurimos ad Christi devotionem accenderent, et ad ipsius Sancti reverentiam inci-

ACTORE S. BONAVENTURA. Sur. concisione. Wadd. reductum

e qua spectantes in admirationem et laetitiam rapiunt.

Ms. beati Patris

E

Permittitur accurrentibus civibus sacra stigmata videre et osculari:

d Vatic. quidem Wadd. stigmatibus

postridie id estiam S. Clara et sociabus ejus conceditur, et Assisii sepelitur anno 1226.

f

e

f Gregorius novus, qui ventem novem rat, post discussa probataque miracula